

respective 2 og 1 Klappjagtsdage aarligt fremdeles vedbliver, indtil den afløses ifølge Lovene af 4. Juli d. A. respective om Afsløsing af Gaardmandshoveri og Huusmænds Pligtarbejde.

blev eenstemmigt vedtaget med 32 Stemmer.

Formanden: Vi gaae dernæst over til de Endringsforslag, der ere stillede til § 15, i Forbindelse med selve Paragraphen.

Ordføreten: Da det Endringsforslag, som er stillet med Hensyn til Redactionen af denne §, ere afvigende fra, hvad Udvalget i sin Betænkning til det ærede Thing, troede at burde anbefale, og da Meningerne om Gavnligheden af dette Endringsforslag vel kunne være deelte, saa har Udvalget troet at handle rigtigst i ikke at ytre sig hverken for eller imod det, men overlade det til det ærede Things Afgjørelse, hvad det maatte finde rigtigst med Hensyn til samme at antage. Jeg skal tillade mig at erindre, at denne Bemærkning — hvad den ærede Formand vel vil tillade mig at ytre — ogsaa gjælder om de Forslag, der ere gjorte med Hensyn til §§ 16, 17, 18 og 19.

Borgen: Hvad der har foranlediget 4 af Thingets ærede Medlemmer tilligemed mig til at fremsætte det Forslag, som er opført under Nr. 3, er Duffet om at faae en Bestemmelse optagen i Loven, hvorved Eiendomsretten bliver sikret, og navnlig Eiendomsretten for Jordbrugerne. Vi ansee det nemlig for en aldeles afgjort og uomtvistelig Sag, at Jordbrugeren har en ubestridelig Ret til den Sæd og de Urter, som vore paa hans Mark, saavel som til de Kreaturer, han holder og lægger til, og ligeledes paa den anden Side, at han har Ret til at fordre Lovens og Statens Beskyttelse til denne Eiendoms Hævdelse. Det ligger allerede i Sagens og i Statens Natur, at Staten maa være forpligtet til at yde enhver Eiendomsbesidder en saadan Beskyttelse; men denne Forpligtelse er desuden udtrykkelig udtalt i den danske Lovgivning paa forskjellige Steder, navnlig i den Retning, som her vedkommer. Vi have tilladt os at henpege til 2 Lovbud, og jeg skal tillade mig, da de muligen ikke kunde være ganske nærværende for En og Anden, at oplæse nogle faa Ord af Forordningen af 29de October 1794, som tydeligt

ville vise, i hvilken Hensigt denne Forordning er given. Begyndelsen af Motiveringen lyder nemlig saaledes: Da Fællesskab alt mere og mere i Danmark ophæves, og Agerdyrkingen, hvor saadant skeer, ved den Raadighed, Enhver faaer til at benytte sig af sin Jordlod efter Godtbefindende, betydeligen forbedres, saa er Kongen fremdeles betænkt paa at rydde alt det af Weien, som endnu findes at hindre Landmanden i hans Bindsfelighed, og fra at høste den fulde Frugt af hans Bestræbelser. Til at opnaae dette Diemeed ansees Intet vigtigere, end at forskaffe Enhver, som attraaer det, Fred paa hans Jorder hele Aaret igjennem, hvorved den gode Agerdyrker vil bedre end hidtil, uden Hinder af sine Naboer, kunne anvende den muligste Flid paa Jordens Forbedring osv. Det vil heraf fremgaae, hvad der ogsaa vil være indlysende for Enhver, at det fremstribende Agerbrug fordrer til sin Betyggelse saadanne Lovbestemmelser, som ere nødvendige til dens Bestaaen. Blandt de Bestemmelser, som den nærværende Lovgivning har optaget, er ogsaa meget stærkt fremhævet den, som angaaer den Stæde og Molest, som kunde affødkommes paa en Mand's Jord ved uvedkommende Dyr, som komme derpaa. Med Hensyn til disse har Lovgivningen gjort en Forskjel mellem dem, som kunne paagribes, og dem, som ikke kunne paagribes. Med Hensyn til de første er der bestemt en temmelig stærk Mulkt, naar de optages; men med Hensyn til de sidste har Lovgivningen udtrykkelig udtalt, at det maatte overlades til Enhver selv, som han bedst vidste og kunde, at skaffe sig Fred for dem. Jeg skal tillade mig at oplæse af Forordningen af 9de Juli 1817 de faa herhenhørende Ord. I § 1 hedder det nemlig saaledes: „Enhver skal fremdeles være pligtig til at holde sine Kreaturer til alle Aarets Tider paa sit Eget, og Enhver til alle Aarets Tider være berettiget til at optage anden Mand's Kreaturer, naar og saa ofte de findes paa hans besaaede eller ubesaaede Jorder, samt til, foruden den af Kreaturet forvoldte Stades fulde Erstatning, saavel som Foderløn osv.“ Nu kommer Bestemmelsen om Optagelsespenge, som vi kunne springe over. I § 3 hedder det derefter: „Kan Svinn ikke optages,